

Hørings svar til justering af den nye anvisningsmodel på dagtilbudsområdet

Indsendt af Helene Thorsen, Leder i Børnehuset Hurlumhej.

Først og fremmest forstår jeg intentionen om, at forældrene skal have besked i god tid ift. plads til deres barn. Ofte handler det om, at vi i institutionen ikke har mulighed for at sende pladsen ud tidligere. Med denne model ser jeg forskellige udfordringer både ift. muligheden for at opretholde økonomien, fleksibiliteten ift. at justere efter behov, samarbejdet med pladsanvisningen mm.

Sikringen af institutionens børnetal

I den nye model står der, at forældrene ved 4 mdr. før, hvor deres barn skal gå. Men det sikres ikke, at vi i institutionerne kender vores børnetal. Børn kan meldes ud med ned til 14. dages varsel, og forældrene kan benytte deres fortrydelsesret på pladsen frem til barnet starter. I disse tilfælde, vil vi som institution ikke kunne få genopfyldt vores pladser med det samme. Det vil også betyde, at flere børn på vores venteliste, muligvis kommer til at starte i en anden institution selvom det ikke er nødvendigt. Dette kommer til at gå ud over, forældrenes frie institutionsvalg.

Herudover kommer det til at tære på institutionens økonomi, når vi kører med tomme pladser, fordi vi ikke kan fylde op med kort varsel.

Forhandling af børnetal

den måde det lægges op til ift. at forhandle/fastlægge normeringen, passer på ingen måde ind i de selvejende institutioner. Vi er selvstændige juridiske enheder, og netværkslederen har hverken forudsætninger for eller ledelsesret til at forhandle børnetal på de enkelte enheder, da vi har selvstændig økonomi.

Fleksibilitet ift. børnegruppen

Det er lederen i daginstitutionen, der har føling med hverdagen og dermed også, hvornår der er plads til indkøring. Det er en stor pædagogisk opgave at indkøre små børn i vuggestue og børnehave, og vi ved, at en god og tryk start skaber bedst mulig grobund for det videre samarbejde for at sikre børnenes trivsel og udvikling. Derfor er det en pædagogisk opgave, der må og skal prioriteres.

Derfor er det vigtigt, at der i en evt. ny model skabes plads til denne fleksibilitet, så vi som ledere kan melde ind, hvornår der er plads.

Starter der. F.eks. 4 børn på én stue på én gang, er det svært at sikre kvaliteten af indkøringen. Ligeledes justerer vi i tilfælde af f.eks. pædagogmangel, eller hvis der er en børnegruppe, der har mange særlige udfordringer, hvor det kan være nødvendigt med en langsommere indskrivning på pladserne, eller måske i en periode holde børnetallet lidt nede. Dette er heller ikke muligt at forudsige et halvt år i forvejen og vil gå ud over børnene, hvis der ikke er mulighed for at justere.

Samarbejde med pladsanvisningen

Min erfaring er, at samarbejdet med pladsanvisningen fungerer rigtig fint. Vi udbyder pladser så snart, vi har dem og er opmærksomme på, at de helst skal ud tidligst muligt. Når det er muligt, justerer vi også op i perioder f.eks., når pladsanvisningen skriver ud, at de har svært ved at opfylde pladsgarantien eller ringer og spørger om, vi kan tage et barn 14 dage før. Denne mulighed indsnævres ligeledes i den nye model.

Andre faldgruber

Jeg kan ligeledes have en bekymring for, at nogle institutioner ender som "indkøringsinstitutioner". Altså fordi alle pladser fordeles for 6 mdr. ad gangen, er der nogle forældre, der får plads der, hvor der er en 4. mdr. i forvejen, og så flytter deres barn så snart der efter en ny forhandling er pladser det ønskede sted. Hermed vil nogle institutioner med mange garantipladser ende med hele tiden at køre børn ind.

Opslidende for både børn og personaler.

Jeg ser denne model være særlig udfordrende for de mindre institutioner, da vi i højere grad er afhængige af at kunne justere ift. grupper og personale og er mere sårbare for udsving i børnetal. Samtidig har vi ledere i de små institutioner tæt føling med, hvad der foregår helt ude på de enkelte stuer, og har dermed også store forudsætninger for at benytte os af den nuværende fleksibilitet, så den kommer til at gavne børn og familier bedst muligt.

Forslag til forandringer

I den nuværende ordning, har forældre 5 døgn(hverdage) til at respondere på tilbuddet. Hvis de ikke ønsker at benyttetilbuddet undlader de ofte at svare, da det ikke fremgår tydeligt af brevet, at de helst skal besvare uanset om, de ønsker pladsen eller ej. Dette betyder ofte, at der går unødvendigt lang tid, inden tilbuddet ender hos de forældre, der rent faktisk ønsker pladsen.

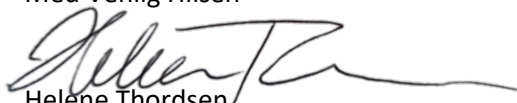
Der kunne ligeledes kigges på ventelisterne. Pt. kan forældrene have deres børn på venteliste og flere gange takke nej eller undlade at svare, hvilket gør udfordringen med ovenstående endnu større. Vi har eksempler på at have tilbud ude i 4-6 uger før der takkes ja til pladsen. Kunne man overveje, at forældrene aktivt skal acceptere at blive stående på ventelisten, når de takker nej til en plads?

Hvis man også justerer på opsigelsesvarslen, så man ikke i institutionerne kan miste en plads fx ugen inden barnet starter, fordi forældrene fortryder og tager et andet tilbud, eller fraflytninger også har en måneds varsel. Så ville det også hjælpe på de korte tilbudsvarsler.

Forvirringen fra forældrene om, om de skal ringe til pladsanvisningen eller institutionen handler vel ikke om, at modellen er forkert? Det handler vel om, at forældrene informeres om, at det er pladsanvisningen, der formidler pladser og administrerer ventelister.

Disse bekymringer er drøftet med flere af mine lederkollegaer, og jeg ved, der er stillet spørgsmål til nogle af disse pointer i processen frem til denne høring. Dog finder jeg ikke, der er taget højde herfor i høringsmaterialet.

Med Venlig Hilsen

Helene Thordsen
Leder, Børnehuset Hurlumhej